

kunde foretage saa store Udskrivninger af Kommunekasserne, som en Udførelse af denne Lov absolut maatte og vilde medføre.

Saa længe de Herrer Socialdemokrater fastholde, at denne Sag skal udføres paa den her foreslaaede Maade, forekommer det mig, at det i og for sig er overflødigt at drøfte det Spørgsmaal. Jeg skal ikke modsætte mig, at Sagen henvises til et Udvalg, fordi jeg kan bilige, at man vil undersøge, hvorledes den nugældende Lov har virket. Det kan altid have sin historiske Interesse at have nogle statistiske Oplysninger om Sagen, men et Forslag af den Art som det foreliggende vil jeg ikke kunne anbefale, og jeg interesserer mig i og for sig ikke for, at dette Lovforslag, som jeg finder det umuligt at faa gennemført, bliver drøftet i et Udvalg. Men, som sagt, hvis man henviser Sagen til et Udvalg, skal jeg ikke modsætte mig det, men jeg haaber, at det ikke faar andet at gøre end at søge nogle statistiske Oplysninger om, hvorledes Loven af 1902 har virket.

Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig.

Sabroe: Den Tale, som det ærede Medlem for Assens (Berntsen) nu holdt, forekommer mig at være ganske mærkelig i Betragtning af, at det ærede Medlem jo i en længere Aarrække har repræsenteret Vælgerne i en Kommune. Thi det Synspunkt, hvorfra han vil se denne Sag, er jo ganske falsk. Stillingen er jo den, at mange Kommuner, baade i Byerne og paa Landet, ikke have villet beskæftige sig med Skolebespisningen, fordi man ikke økonomisk kunde magte den. Der er i de senere Aar blevet lagt saa mange Opgaver og Pligter paa Kommunerne, at de rent økonomisk set ere blevne trykkede for hver Gang en ny Opgave er bleven paalagt dem. Jeg kan meget godt tænke mig, at en ret konservativ Kommunalbestyrelse trykker sig ved at komme ind paa at overtage eller væsentlig at skulle bestride Udgiften ved Bespisning af sultne Skolebørn, fordi den ikke ved, hvor langt den saa kommer ud. Det drejer sig jo om ikke ganske smaa Beløb. I den Kommune, hvori jeg har hjemme, og af hvis Kommunalbestyrelse jeg er Medlem, er det Beløb, vi have bevilget til Skolebørns Bespisning, oppe paa 8,000 Kr., og det har vist sig fra Aar til Aar, at det var vanskeligere at faa Bidragene ind fra de private Borgere, og denne Vanskelighed er

selvfølgelig begrundet deri, at der er en Række af Opgaver, som paahvile den almindelige Velgørenhed; og naar i øvrigt Kommunen er kommen ind paa at yde Bidrag til Skolebespisning, saa ræsonnerer et meget stort Antal af Borgere saaledes, at det er naturligt, at Kommunen overtager hele Bespisningen.

Kravet om, at Staten skulde tage Del heri og refundere et meget stort Beløb eller dog et væsentligt Beløb af det, Kommunen giver til Skolebespisningen, har været fremme fra alle politiske Sider, og nu er Stillingen sikkert den ude omkring i Bykommunerne, hvor man har søgt at løse dette Spørgsmaal, at Stemningen er for at løse Spørgsmaalet i den Retning, vi have antydnet her i vort Lovforslag. Stemningen vil vise sig overalt i en Række større og mindre Bykommuner saaledes, at man meget vel indser, at denne Opgave skal løses, men at man finder det naturligt, at Staten træder til, ligesom Staten i øvrigt er traadt til overfor en Række af sociale Opgaver. Og der er saa meget mere Grund for Staten til at træde til og for Kommunerne at kræve Tilskud til Bespisning af Skolebørnene, som en Mængde af de Børn, som i Vintermaanederne blive bispiste i vore Bykommuner, ere Børn af Folk ude fra Landet. Det er Børn af fattige Indsiddersfamilier, Husmandsfamilier, Børn, hvis Forældre i 35—40—50 Aars Alderen ere dragne til Byerne i Haab om at finde en god og vellønnet Stilling. De ere blevne skuffede, men de ere nu en Gang komne til Byen, have ikke Penge at rejse tilbage for, og de sidde med 2—3—4 eller flere Børn, og disse Børn kræve næsten altid som Følge af den mangelfulde Ernæring at skulle bispises ved den offentlige Bespisning. Det er paa denne Maade et meget betydeligt Antal Børn, hvis Forældre have anvendt en Del af deres Arbejdskraft paa Landet, som paa denne Maade falder Bykommunerne til Byrde. Det forekommer mig derfor naturligt, at man søger at løse dette Spørgsmaal paa Grundlag af det Lovforslag, som Socialdemokraterne have fremlagt her.

Om Enkelthederne i Administrationen, om Udførelsen af det egentlig væsentlige i denne Lov kan man strides. Jeg takker den højtærede Kultusminister for det Tilsgagn, han har givet om at ville være med til at støtte Bestræbelserne i Henseende til, at Staten yder et Tilskud. Jeg takker den højtærede Kultusminister, fordi hans Udtalelser vidnede om, at han i alt Fald